स्वमक्षरं परमं वेदितव्यं स्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् । स्वमन्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥ १८

स्वत् अ-क्षरम् परमम् नेष्-इतन्यम् स्वम् अस्य विश्वस्य परम् नि-धानम् । स्वत् अ-न्ययः शाञ्चत-धर्म-गोप्ताः सनातनः स्वम् पुरुषः मन्-तः मे ॥

tvam akşaram paramanı veditavyam tvam asya visvasya param nidhānam t tvam avyayah sāsvata dharma goptā sanātanas tvam puruso mato me L

त्वम् tvam thou अक्षरम् akşaram imperishable परमम् paramam the supreme being चेत्तिच्यम् veditavyam worthy to be known त्वम् tvam thou अस्व asya (of) this विश्वस्य visvasya of universe परम् param the great निवानम् nidhānam treasure-house त्वम् tvam thou अञ्चयः avyayah imperishable शाख्वस्यमीमा sāsvata dharma goptā protector of the Eternal Dharma सनातनः sanātanah ancient त्वम् tvam thou पुरुषः puruṣah Purusha स्तः matah thought में me by me

You are the Imperishable, the Supreme Being to be realized. You are the great treasure-house of this universe; You are the imperishable Guardian of the Eternal Dharma. You are the ancient Purusha, I deem.

He who realizes Iswara becomes worthy of attaining Him. The realization of that Supreme Being is therefore the goal of the sadhaka. The Lord is the treasure-house of this universe even as $\bar{a}k\bar{a}sa$ is the treasure-house of the moving clouds. When the universe perishes periodically, He remains imperishable. In His sublime proximity the Eternal Dharma or the functioning of the universe takes